

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **Ing. Bc. N. T.**, zastoupená Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem, se sídlem Ječná 7/548, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, Praha 2, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ad 41/2015 – 32,

t a k t o :

I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ad 41/2015 – 32, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

II. Odměna advokáta Mgr. Pavla Čížinského **se určuje** částkou 6800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Usnesením ze dne 23. 2. 2016, č. j. 2 Ad 41/2015 - 32, Městský soud v Praze (dále jen „napadené usnesení“ a „městský soud“) odmítl žalobu žalobkyně označenou jako „Žaloba ve věci hmotné nouze“. V odůvodnění uvedl, že žaloba neobsahovala veškeré náležitosti dle § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to především označení napadeného rozhodnutí, žalobní důvody a návrh výroku rozsudku, na což byla žalobkyně usnesením ze dne 20. 1. 2016, č. j. 2 Ad 41/2015 – 28, upozorněna, vyzvána k jejich doplnění a poučena o následcích neuposlechnutí výzvy. Žalobkyně dle městského soudu žalobu ve stanovené lhůtě nedoplnila, a proto ji městský soud odmítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[2] Proti napadenému usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.] a z důvodu nepřezkoumatelnosti [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[3] Stěžovatelka uvedla, že na výzvu městského soudu ze dne 20. 1. 2016, č. j. 2 Ad 41/2015 – 28, doplnila svou žalobu podáními ze dne 31. 1. 2016, která soudu odeslala doporučeně dne 10. 2. 2016, kde mimo jiné jasně označila rozhodnutí, proti kterému žaloba směřuje, a uvedla, čeho se žalobou domáhá. Odeslání podání doložila podacím lístkem vystaveným Českou poštou, s. p. Dále stěžovatelka zdůraznila, že nemá žádný příjem, popsala obtížnost své životní situace a uvedla, že je zcela finančně závislá na své matce. Správní orgán prvního stupně se nezabýval nerovným zacházením se stěžovatelkou během výběrového řízení, nezprostředkoval jí zaměstnání a neposkytl sociální poradenství. Stěžovatelka rovněž namítala nepřezkoumatelnost napadeného usnesení z důvodu nevypořádání námitek uvedených v žalobě a jeho nesrozumitelnost. Brojila i proti průběhu řízení před správními orgány, především zdůrazňovala nedodržení lhůt pro rozhodnutí.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti předně upozornil, že podání přiložené ke kasační stížnosti, kterým údajně měla být doplněna žaloba stěžovatelky, neobsahuje žádné označení a dle číslování stran v něm chybí strana 1 a 2. Uvedl, že z daného podání lze usuzovat, že se stěžovatelka domáhala zrušení rozhodnutí Úřadu práce České republiky ze dne 23. 10. 2015, č. j. 58294/2015/AAB. Toto rozhodnutí bylo nicméně potvrzeno v odvolacím řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 1. 2016, č. j. MPSV-2016-17072-911, které je předmětem soudního přezkumu městským soudem pod sp. zn. 1 Ad 9/2016.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění formálních náležitostí. Konstatoval, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem. Kasační stížnost je tedy přípustná.

[6] Nejvyšší správní soud poté posoudil důvodnost kasační stížnosti a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Stěžovatelka podřadila důvody kasační stížnosti pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána proti rozhodnutí o odmítnutí žaloby, Nejvyšší správní soud proto napadené usnesení posoudil pouze z hlediska naplnění důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s, který je v daném případě jediným možným. Subsumpce kasačních důvodů pod konkrétní zákonná ustanovení je záležitostí právního hodnocení zdejšího soudu, a nejde proto o nedostatek návrhu, který by bránil jeho věcnému projednání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 – 50, publ. pod č. 161/2004 Sb. NSS).

[7] Podstatou řešeného sporu je to, zda stěžovatelka na výzvu městského soudu včas doplnila svou žalobu, čímž by odpadl důvod pro odmítnutí žaloby dle § 37 odst. 5 s. ř. s. Věcné námítky

pokračování

ohledně nároku na pomoc v hmotné nouzi Nejvyšší správní soud neposuzoval, neboť ani městský soud nerozhodoval meritorně, když žalobu odmítl z procesních důvodů.

[8] Dle § 37 odst. 5 s. ř. s. [p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. [L]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 4 s. ř. s. [L]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence.

[9] Městský soud stěžovatelce usnesením ze dne 20. 1. 2016, č. j. 2 Ad 41/2015 – 28, stanovil patnáctidenní lhůtu k doplnění žaloby. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 26. 1. 2016 (viz doručenka na č. l. 29 spisu městského soudu), poslední den lhůty k doplnění žaloby byl tudíž 10. 2. 2016. Stěžovatelka ve své kasační stížnosti uvedla, že dne 10. 2. 2016 doporučeně odeslala městskému soudu tři podání ze dne 31. 1. 2016, která označila jako „Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu“, „Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu“ a „Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu“. Z předloženého podacího lístku a čísla zásilky Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 10. 2. 2016 bylo městskému soudu prostřednictvím držitele poštovní licence (Česká pošta, s. p.) odeslána zásilka, která mu byla doručena dne 11. 2. 2016. V předloženém spise městského soudu Nejvyšší správní soud dohledal stěžovatelkou označená podání s razítkem podatelny městského soudu ze dne 11. 2. 2016. Podání však byla založena ve složce označené jako „Přílohová obálka – správní spis žalovaného“ a nebyla do spisu zažurnalizována. Je tedy zjevné, že včas odeslaná reakce na výzvu k doplnění žaloby byla městskému soudu doručena, ale zřejmě v důsledku administrativního pochybení při vedení spisu byla přehlédnuta. Nejvyšší správní soud tedy došel k závěru, že lhůta k doplnění žaloby byla stěžovatelkou dodržena, a nebylo tudíž možné žalobu odmítnout dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud závěrem podotýká, že z důvodu povinného zastoupení v kasačním řízení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) stěžovatelce ustanovil usnesením ze dne 18. 4. 2016, č. j. 2 Ads 82/2016 - 16, zástupcem Mgr. Pavla Čížinského, advokáta. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve své kasační stížnosti přesně vystihla podstatu řešeného problému a zdejšímu soudu poskytla veškeré informace k dosažení závěru o opodstatněnosti její kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud naznal, že zástupce k ochraně svých práv v navazujícím řízení před městským soudem nezbytně nepotřebuje, a proto omezil trvání zastoupení pouze na dobu řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud nicméně nevylučuje, že během řízení před městským soudem potřeba právního zastoupení opět vyvstane, a pak bude na městském soudu, aby případně stěžovatelce zástupce k ochraně jejích práv dle § 35 odst. 8 s. ř. s. ustanovil. S ohledem na výsledek tohoto řízení a na skutečnost, že vztah zastoupení mezi stěžovatelkou a Mgr. Čížinským trvá pouze do právní moci tohoto rozsudku, považoval Nejvyšší správní soud za nadbytečné zvláště reagovat na opakované vyjádření nedůvěry stěžovatelky vůči ustanovenému zástupci.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadené usnesení zrušil (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí

(§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Městský soud je povinen přihlídnout k podáním, jimiž stěžovatelka doplnila svou žalobu a na základě jejich obsahu uvážit další procesní postup v její věci. V rozhodnutí o věci samé krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[12] Nejvyšší správní soud ustanovil usnesením ze dne 18. 4. 2016, č. j. 2 Ads 82/2016 - 16, zástupcem stěžovatelky Mgr. Pavla Čížinského, advokáta, a v takovém případě platí jeho odměnu včetně hotových výdajů stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, náleží ustanovenému zástupci stěžovatelky odměna za dva úkony právní služby. Mezi tyto úkony spadá první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení soudem ustanoveným zástupcem [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu] a písemné podání ve věci samé - doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon přísluší částka 3100 Kč (§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 advokátního tarifu) a náhrada hotových výdajů činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč za jeden úkon. Jelikož zástupce stěžovatelky nedoložil, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty, jde o částku konečnou. Výše celkové odměny ustanoveného zástupce činí 6800 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu